

UPRAVNI SUD CRNE GORE

U.broj 4362/18

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Muzafera Hadžajlića, kao predsjednika vijeća, Branke Lakočević i Svetlane Budisavljević, kao članova vijeća, uz učešće samostalne referentkinje Snežane Popov, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi V. B., iz P., protiv Ministarstva održivog razvoja i turizma – Podgorica, radi poništaja rješenja broj UPI 107/7-413/4 od 11.06.2018. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 27.09.2018. godine donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Ministarstva održivog razvoja i turizma, broj UPI 107/7-413/4 od 11.06.2018. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem je odbijen zahtjev tužilje za izdavanje licence revizora za obavljanje djelatnosti revizije tehničke dokumentacije i stručnog nadzora nad građenjem objekata.

Tužilja je osporila zakonitost rješenja tuženog organa zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i pogrešne primjene materijalnog prava. Istakla je da je tuženi organ propustio da se osvrne na naknadno dostavljene dokaze o radnom iskustvu i stručnoj osposobljenosti, pri čemu su priloženi dokazi pobrojani mimo reda, bez navođenja objekata na kojima je tužilja bila angažovana u svojstvu inženjera. Smatra da je tuženi organ donio odluku na osnovu pogrešnog tumačenja odredbe člana 229 stav 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, i da, po njenom mišljenju, Zakon predviđa priznavanje relevantnog radnog iskustva stečenog i prije početka primjene Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata. Ukazala je da je zakonska regulativa iz 2000. godine sadržala termin „odgovorni projektant“, pa se postavlja pitanje zašto se ne računa radno iskustvo licima koja su radila na tim poslovima u navedenom periodu. Takođe je ukazala da je tuženi organ, u postupcima odobravanja predmetnih licenci, pozitivno odlučio po zahtjevima više lica, pri čemu svoje odluke nije zasnovao na pomenutoj zakonskoj odredbi. Navela je da posjeduje radno iskustvo potrebno za izdavanje

tražene licence, kako prije stupanja na snagu zakona iz 2008. godine, tako i nakon početka primjene tog propisa. Predložila je da sud poništi osporeno rješenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri navodima iz osporenog rješenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta je utvrđeno da je tužilja, dana 08.02.2018. godine, podnijela zahtjev tuženom organu, radi izdavanja licence revizora za obavljanje djelatnosti revizije tehničke dokumentacije i stručnog nadzora nad građenjem objekta, uz koji je dostavila dokaz o školskoj spremi, radnom iskustvu na odgovarajućim poslovima i angažmanu na građevinskim projektima. Rješavajući po predmetnom zahtjevu, tuženi organ je ocijenio da tužilja ne ispunjava uslove iz člana 125 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl. list CG“ br. 64/17, 44/18 i 63/18), jer nije priložila dokaze o odgovarajućem radnom iskustvu u trajanju od sedam godina, ostvarenog u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata („Sl. list CG“, br. 51/08, 34/11, 35/12 i 33/14). Međutim, po nalaženju ovog suda, razlozi osporenog rješenja se ne mogu prihvatiti, jer ne upućuju na zaključak da je u ovoj upravnoj stvari, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno primijenjen materijalni propis na koji se tuženi pozvao.

U članu 125 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, propisano je da revizor može da bude fizičko lice koje obavlja poslove revizije tehničke dokumentacije odnosno stručnog nadzora nad građenjem, koje je crnogorski državljanin sa najmanje sedam godina radnog iskustva na izradi tehničke dokumentacije i/ili građenja objekta u svojstvu ovlašćenog inženjera. Takođe, propisano je da se radnim iskustvom u svojstvu ovlašćenog inženjera iz člana 125 stav 1 tog zakona smatra i radno iskustvo koje je glavni inženjer i odgovorni inženjer, odnosno vodeći projektant i odgovorni projektant ostvario u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata („Službeni list CG“, br. 51/08, 34/11, 35/13 i 33/14).

Sporno je da li se radno iskustvo tužilje koje je stekla po citiranom Zakonu o uređenju prostora i izgradnji objekata, može prihvatiti kao iskustvo u svojstvu ovlašćenog inženjera iz člana 125 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Odredbom člana 229 stav 2 tog zakona, propisano je da se radnim iskustvom u svojstvu ovlašćenog inženjera iz člana 125 stav 1 Zakona i ovlašćenog inženjera za složeni inženjerski objekat iz člana 193 Zakona smatra i radno iskustvo koje je glavni inženjer i odgovorni inženjer, odnosno vodeći projektant i odgovorni projektant ostvario u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata („Sl. list CG“, br. 51/08, 34/11, 35/13 i 33/14). Pomenutim zakonom u članu 88 normirano je da reviziju idejnog projekta i glavnog projekta može da vrši privredno društvo, pravno lice, odnosno preduzetnik, koje ispunjava uslove iz čl. 83, 84 i 85 Zakona. U članu 84 st. 6 i 7 Zakona propisani su, između ostalog, i uslovi koje mora ispunjavati vodeći projektant i odgovorni projektant. To može biti samo diplomirani inženjer ili specijalista odgovarajuće tehničke struke za izradu pojedinih dijelova tehničke dokumentacije, sa tri godine radnog iskustva na izradi, reviziji, nadzoru, pregledu ili ocjeni tehničke dokumentacije, položenim stručnim ispitom uz uslov da je član Komore. Vodeći projektant i odgovorni projektant za porodične stambene zgrade može biti lice koje je član Komore i ima visoke školsku spremu (Bachelor) odgovarajuće tehničke struke, sa tri godine radnog iskustva na poslovima izrade tehničke dokumentacije i sa položenim stručnim ispitom.

Pri činjenici da se u spisima predmeta nalaze brojni dokazi o angažmanu tužilje u oblasti građenja objekata, projektovanja, nadzora i revizije tehničke dokumentacije, počev od 2000. godine, nejasni su razlozi osporenog rješenja da tužilja ne ispunjava uslov koji se odnosi na radno iskustvo u trajanju od sedam godina, u smislu odredbe člana 125 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Iz obrazloženja osporenog rješenja ne može se zaključiti da je tuženi organ imao u vidu okolnost da je tužilja bila odgovorni vršilac revizije rješenja ograde mosta Blaža Jovanovića u Podgorici, januara 2009. godine, u okviru radnog angažmana kod svog poslodavca – Agencije za izgradnju i razvoj Podgorice. Kod ove činjenice, a imajući u vidu da reviziju prema odredbi člana 88 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata može vršiti samo lice koje ispunjava uslove određene za vodećeg projektanta i odgovornog projektanta iz člana 84 st. 6 i 7 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, koji moraju imati tri godine radnog iskustva na

poslovima koji su navedeni u tom članu, ostaje nejasno zbog čega se dokaz koji se odnosi na iskustvo tužilje kao vršioca revizije u 2009.godini, nije uzet u obzir pri utvrđivanju činjenice trajanja radnog iskustva tužilje na odgovarajućim poslovima.

Pritom, navodi odgovora na tužbu, bez poziva na materijalno pravo, upućuju da je tuženi organ ocijenio da se radno iskustvo tužilje treba računati od trenutka dobijanja licence kod Inženjerske komore (2012. godina). U tom smislu, treba ukazati da se uslovi propisani članom 125 stav 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata isključivo odnose na ostvareno radno iskustvo u određenoj oblasti. S tim u vezi, pravilno se tužbom ukazuje da je nejasno kako je tuženi organ donio u činjenično i pravno istovjetnoj pravnoj situaciji drugačije rješenje koje zasniva na drugačijem stanovištu (rješenje broj UPI 107/7-584/2 od 20.02.2018. godine, kojim je izdata licenca za revizora, na osnovu člana 125 Zakona, pri čemu je u obrazloženju navedeno da se radi o licu kome je licenca, od strane Inženjerske komore, izdata 2012. godine). U tom predmetu ocijenjeno je da lice koje je steklo licencu iste godine kada i tužilja ispunjava uslove za revizora iako od tada do odlučivanja nije prošlo sedam godina.

U ponovnom postupku tuženi organ će, vodeći računa o primjedbama suda iz ove presude (član 56 ZUS-a), donijeti novo, zakonito rješenje.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu odredbe člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, odlučeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE

Podgorica, 27.09.2018 godine

Zapisničarka, PREDSJEDNICA VIJEĆA,

Snežana Popov, s.r. Muzafer Hadžajlić, s.r.